

teringer, der allerede havde fundet Sted i det andet Thing, idet Situationen jo i Almindelighed er den, at Finantslovens 2den Behandling i Folkethinget har fundet Sted, inden den midlertidige Udgifts- og Indtægtsbevilling vedtages; der har da været en Tendents til at give de Afstemninger, som da havde fundet Sted, en Indskydelse paa de Dispositioner, der kunne træffes i Genhold til den midlertidige Udgifts- og Indtægtsbevilling. Men jeg betvivler som sagt, at det er en Genvisning, som man her i Thinget vilde finde rigtig. Det er vistnok saa, som den ærede Finantsminister antydede, at, hvorledes man end vilde affatte en saadan midlertidig Udgifts- og Indtægtsbevilling, maa der ske en hel Del paa Tro og Love, og en hel Del i Genhold til, hvad der, jeg kan gjerne sige, har udviklet sig sædvansmæssigt, idet der jo saa ofte har været Spørgsmaal om Nødvendigheden af den midlertidige Bemyndigelse. Hvad jeg her har sagt forhindrer jo ikke, at de Forslag, der her maatte fremkomme, kunne komme under nærmere Overveelse; men jeg vil blot fremhæve, at jeg ikke tror, at der ved enkelte større eller mindre Forandringer i Affattelsen kan paa nogen praktisk Maade raades Bod paa de uhyre Ulemper, der ligge i Forhalingen. Jeg tror, at der kun kan raades Bod derpaa, naar man omsider kommer til den Erkjendelse, at det ikke kan blive ved at gaa som hidtil. At den omhandlede Situation i indeværende Samling for nærværende Thing er forbunden med endnu større Ulemper end tidligere, ligger formentlig i den Mangel paa Systemfættelse, som i fortrinlig Grad har fundet Sted i indeværende Samling.

Fischer: Jeg er ganske enig med den sidste ærede Tale i den Bemærkning, at det vilde være en daarlige Vej at raade Bod paa Ulemperne, dersom man istedetfor at lægge Finantslovsforslaget, som det er kommet fra Regjeringen, til Grund for den midlertidige Bevilling, vilde lægge Afstemningerne ved 2den Behandling i Folkethinget til Grund. Det vilde være fuldstændig i Strid med enhver sund Opfattelse af, hvad en Votering i det enkelte Thing har at betyde, og jeg tvivler meget om, at det vilde have anden Virkning end den, at Voteringerne i det andet Thing ved Finantslovens Behandling, naar denne trækker saa langt ud som iaar, fik en fordoblet Betydning, idet den nemlig vilde faae Indskydelse selv da, naar man ved denne Behandling forbeholdt sig Forandringer til 3die Behandling. Altsaa den Vej kan der ikke være Tale om at gaa; har man ikke andet Middel til at raade Bod paa Ulemperne, maa man sandelig lade det være. Deri er jeg enig med det ærede Medlem. Forfaavidt det ærede Medlem mente, at Ulemperne kun søltes eller væsenligst kun søltes i Administrationen og vanskelig udenfor dens Kreds,

skal jeg bemærke, at det er jo naturligt, at den, der skal styre Staten, stærkest har Kjælelsen af de Ulemper, som en saadan midlertidig Lov maa føre med sig; men man maa dog ikke glemme, at det tilsidst gaar ud over Staten. De Ulemper, der hvile tungt paa Administrationen, maa falde tilbage paa Staten. For nogen Tid tilbage har maaste Klasselotteriets Bestyrelse sølt sig i en overmaade ubehagelig Situation. Den er den nu kommen ud af; men den Pengeindtægt, der var paaregnet for Staten, er borte. Altsaa til Slutningen gaar det ud over Staten. Dernæst skal jeg overfor det ærede Medlems Udtalelse gjøre den Bemærkning, at det dog maaste var muligt ved Affattelsen af den foreløbige Bevilling at udøve et vist Tryk paa Finantslovens Fremme. Hvorledes Regjeringen er stillet ved en foreløbig Bevilling, kunde dog maaste komme noget i Betragtning, naar Spørgsmaalet er, om man ikke kunde paaskynde Finantslovens Behandling noget mere, end det er slet hidtil, og ogsaa fra den Side tror jeg at det fortjener at tages under Overveelse, om ikke en Ændring i den foreløbige Bevillings Bestemmelser kunde være hensigtsmæssig.

Jessen: Det glæder mig overordentlig idag at kunne være fuldstændig enig i Alt, hvad det ærede 5te kongevalgte Medlem (Fischer) har udtalt. Det forekommer mig forøvrigt, at foruden de store Ulemper, som for Administrationen kunne være forbundne med Rigsdagssessioner paa 6, 8 a 9 Maaned, er der den store Ulempe forbunden dermed, at, dersom det bliver sædvanligt, vil det ikke ret vel kunne være muligt for Nogen, der har Andet at beskille, og som bor udenfor Kjøbenhavn, at være Medlem af Rigsdagen. Det vil udøve en meget betydelig Indskydelse paa vort hele konstitutionelle Liv, og derfor kan jeg ikke negte, at jeg ret vilde ønske, at Regjeringen vilde benytte den Myndighed, som grundlovmæssig er den given, til at sætte en Stopper for denne Langvarighed af Rigsdagssessionerne. Det forekommer mig at være tvivlsomt, hvorvidt en Ændring i det foreliggende Lovforslag, som blot gaar ud paa at indskrænke dets Varighed til een Maaned, egentlig ikke vilde være af nogen stor Betydning; Betydning vilde det kun faae derved, at man, naar man vedtog en saadan Indskrænkning, da tillige tog den Bestemmelse, at, naar det paa Grund af det andet Things Bestfæstigelse med Finantsloven atter skulde blive nødvendigt at bruge en midlertidig Finantslov, man da vilde negte den. Naar man ikke vedtager en Bestemmelse om Tidsvarighedens Begrændsning med det Forsæt og med den Beslutning at vilde fastholde, at det skal være den endelige Begrændsning, saa forekommer det mig ikke, at dette Middel har nogen stor Betydning; men vil man vedtage en